

Mythologia, Venise, 1567 - IV, 13 : De Venere

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[43\] : De Venere](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IV

[Mythologia, Francfort, 1581 - IV, 13 : De Venere](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IV

[Mythologie, Paris, 1627 - IV, 14 : De Venus](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IV

[Mythologie, Lyon, 1612 - IV, 13 : De Venus](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - IV, 13 : De Venere, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/847>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 119r°-125v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Vénus](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

ac perpetuam & felicitatem & gloriam denique largiatur. At de Chirone
satu, nunc de Venere rerum omnium patente dicatur.

De Venere,

Cap. IIII.

Venerem illam, quam vulgus mortalium deliciarum, voluptatibusque omniū, & blanditiarum, & elegantiarum Deam esse putauit, natam esse fabulantur ē Cœli genitalibus partibus a Saturno cœlis, & in mare projectis fine maris, ex illa spuma scilicet, quæ ex illarum tactu in summa aqua parte exorta est. Hanc, ne turere turpiter, & iumentorum in moreni libidine agitari viderentur homines, vna cum filio Cupidine introduxerunt, & pro Diis coluerunt, quorum in potestate esse dixerunt omnia commoda ad libidinem spectantia largiri. Nam si de medio Veneris & Cupidinis nomina collantur, aut, si non Dei, sed desideria & impetus naturæ, illi esse credantur, ut re ipsa sunt, quid reliquum erit nisi fœdissimum & turpissimum libidinis, effrenataeque lascivie nomen? fecit igitur apud imperitos homines horum non minum creditorum Deorum inuentio, ut minus turpe facinus coitus, & animalium coniunctio putaretur. Hęc res sanè ut necessaria propè est animalibus, ita frequens & immoderatus eius usus in multa addacit illegitima, corpulentaq; & animorum labefactata; ad qua in re ut honestior culpa libidinosorum videatur & currus triumphantium, & casta, & insignia Veneri & Cupidini tribuerunt. Verum quod turpe est, cum nullo nomine fieri honestum possit, nos libidinum furorem impuris hominibus & immundis suis acquis relinquentes, quæ de Venere fabulosa dicta sunt ab antiquis inuectigemus. Tibullus libro primo Elegiarum hanc ē spuma maris & sanguine Cœli, ut dicitur eis, natam arbitratur in his;

Nam fuerit quicunq; loquax, is sanguine natam,
Is Venerem et rapido lentiet esse mari.

Sic etiam Musæus in Leandro;

diximus tunc ex te, diximus quod tibi bona erit;
qui spuma noster est, qui diximus id sanguinem;
An nescis Venus orta maris de semine quodd sit?
Imperat hęc vndis, nostrisq; doloribus ima.

Cum nuper nata fuisset Venus, hanc ex uenis maris egredientem ambabus manibus ē capillis, & ē facie aquam marinam expessissime inquirunt; quare omnium pictorum tacite princeps Apelles Cous celeberrimam illam Venerē emergentem, quæ diuinum prope opus creditum fuit, pinxit: cuius mirabilitatem & prelucisanam ita expressit Sidonius Ant. pater;

tacitumq; amictumq; uenit pectora venit
xurop; amictumq; pectora venit pectora venit;
Et xup; amictumq; lata dieb; pectora venit q; uenit,
intulit uenit pectora venit pectora venit.
ad tuas ipse, d'Orantes, qui tibi,
n'et mi apposet de l'ys ignota.

Egrediam nuper Venerem de marmoris vndis
Aspice, præclaru nobile Apellis opus.
Exprimit aquoream manibus de crinibus vndis.
E longis spumas exprimit illa comis.

10

20

30

40

Ha

Mythologiae.

Hæc visa Pallas sic cum Iunone oculta est;
De forma Veneri cedere iure decet.

Fertur in concha margaritarum feraci fuisse concepta, in qua etiam nauigavit in Cyprum; quare cum de formosa muliere loqueretur Venus apud Paninium, illam dignam esse inquit quæ sua esset soror, & in eadem concha nauigaret, ut pater ex his carminibus;

Hæc & cœruleis tecum confusurere digna
Fluctibus; & nostra potuit considerare concha.

10 Hanc vero fuisse ab Horis educandam suscepit, postquam in Cyprum super vndis a Zephyro fuit delata, testatur Homerus in hymno quodam in Venerem his carminibus:

Alijus χρυσοῦ φανερὸς ἀρπίτης
Ἄριτης, οὐ πάτερ αὐτῷ τούτῳ διδόσει
Διάλικτος Εὔπολος θεός μέσος ὑψηλός
Τούτοις λατά κύριος πλευθερίας εὐλατήριος,
Δέρροις μάλαρις, τούτοις χρυσόμυντος ὄρης
Δίστην διατίνει, τούτοις δέρρηστα διατίνει.
Formosam canto Venerem, cui tempora settis
Aureis cinguntur: cui Cypri terra marinæ
20 Florida paret: eam Zephyrus quod dulcis & aura
In molli spuma pepulit super æquoris vnda.
Molliter hanc Horæ ceperunt, vellibus illam
Diuinis texere: quibus nodantur in autum
Crines: reticulumq; legit capitis decus ingens.

Hic enim poeta non in concha, sed una cum spuma delatam fuisse in Cypris sensit. Scriptum reliquit Cice. lib. 3. de Natura Deorum ita & plures Veneres fuisse, & illas è diversis partibus fuisse ortas; Venus prima cælo & Die nata; cuius Elide delubrum videmus. Altera spuma procreata, ex qua & Mercurio Cupidinem secundum natum accepimus. Tertia Ioue nata & Dionæ, quæ nupht Vulcano. Sed ex ea & Marte natus Anteros dicitur. Veneres tres fuisse scripta Pausa. in Exoticis, quarum una Coelestis, altera Popularis, altera Apostrophia dicta est. At Diinus Plato in Conuiuio duas esse Veneres, & duos Cupidines inquit in his: νέαντες παρόντες, τοις διατίνεις τούτοις διαπίπτουσι πατέρες, οὐ διατίνεις, οὐ διαπίπτουσι, διατίνεις, οὐ διαπίπτουσι. οὐ διατίνεις, οὐ διαπίπτουσι προστιθεντι προστιθεντι διατίνεις, οὐ διαπίπτουσι, οὐ διατίνεις, οὐ διαπίπτουσι προστιθεντι προστιθεντι διατίνεις, οὐ διαπίπτουσι. Omnes enim scimus quod nulla est Venus sine Cupidine: quæ si una sit, unus erit etiam Cupido. At cum sint duobus, unus esse Cupidines necesse est. At quo pacto non duobus sint Dei & altera siquidem antiquior & sine matre Coeli filia existit, quam celestem nominamus; altera iunior Iouis & Diones, quam vocamus Popularem. At Orpheus tamen in hymnis eandem & Coelestem, & maris filiam nominavit in his;

τούτοις ἀρχέουσι, τούτοις διαπίπτουσι,

Diuitiæ, ποτίνεια.

Cœlestis, genitrixq; sonori filia Ponti,

Lætitiaq; patens Venus.

Hanc alii nominatam fuisse putariunt à spuma, cum spongia spuma sit apud Graeos dicta, alii ab Aprile mense, quod deo vénere nata fuerit, ut tellari videatur

detur Horat. in quarto Carminum;

Vt tamen noris quibus aduoceris
Gaudiis, id est tibi sunt agendæ,
Qui dies mensem Veneris marinx Findit Aprilium.

Ferunt eam per pulchris vestibus ornatam in celum ab Horis ductam postea
fuisse, cuius Di omnes de xtri complexi sunt, ac singuli uxorem sibi dari ob
formæ præstantiam cupierunt, ut ait Home. in hymn. cum igitur hanc Dio-
nes filiam esse dixerit Theocritus in Syracusis hoc pacto;

*et nuptias tuas et ducas te ait Horatius
et aperte, ut nubes, ianuas impinge.*

10

Nunquam posse mori mortalem tu Beronicea,
Fabula ut est, olim dederas Venus orta Dionæ.

Sic Virgi. illam iouis filiam dixit;

Olli subridens hominum fator atq; Deorum,
Vultu quo cœlum tempestatesq; ferent
Oscula libauit natæ; dehinc talia fatur.
Parce metu Cytheræ.

At Epimenides Cretenis Saturni & Euonymes filiam fuisse Venerem ita
inquit.

*Ei nuptias tuas et ducas te ait Horatius
et tuas et ducas te ait Horatius.*

30

Euonymen teneram Saturnus duxit, ab illa
Nascitur alma Venus sparsis per colla capillis.

Communi or tamen sententia fuit q; è mari & è spuma nata fuerit, quodque
ad Cytherum montem primum appulerit, atque inde in Cypri, sub cuius
pedibus flores oribantur, vnde dicta fuit Cytherea, ut tellatur Hesiod. plu-
rib; verbis in Theogoniz. Verù de prima Venere Cœliac Diei filia nulla est
prope mentio apud antiquos scriptores; at de posteriore nulla habita gene-
ris differentia permulta scripsierunt poetæ. Enimvero cum è mari nata pu-
taretur, inter sidera vel Deos nautis salubres ita numeratur ab Horatio;

sic te dius potens Cypri,

30

Sic fratris Helenæ lucida sidera,

Ventorumq; regat pater.

Huius Deæ armiger Bacchus fu ille dicitur. Hanc primam artem meretriciā
exercuisse & inuenisse in quione, quare amantium Dea credita est. Numera-
tor hæc eadem inter Deos noptiis praefectos, ut ait Pausanias in Messeniacis,
& Plutarchus in Problematisbus, qui praefectos esse nuptiis. Iouem adulitum
inquit, Iunonem adultam, Venerem, & Suadelam, & Dianam. Hæc eadē quia
ridens, ut ait Hesiodus, nata est, luctuq; omnis & risus amica, quibus amor
conciliatur & delectatur, credita fuit, ut innuit in his Horis.

Sic tu manus Ericina ridens,

40

Quam locus circum volat, & Cupido.

Quare effectum est, ut *φλογὴ* fuerit à poetis spurius nominata. Atque cū
certa munta sint Diis singulis, certaque officia concessa, meritò à Ioue re-
prehenditur cum vulnerata fuisset in Martis officium irrumpere ausa, hor-
taturque illam Iupiter matrimonia curare, ut est apud Home. in lib. 4. Ilia.

*την παναρχίαν, προτοφε χρυσού ἀπόδειν.
την τέλος ιπέδειλην τελεμένην φε.
άλλα τέλοιποιστειαντει φειτηνα.*

viii

Mythologiae

et spūlī dīrō, nōlī dīrō mātē, nōlī
Tum Venerem alloquitur, tum soluit talibus ora.
filii, nō ars est tibi bellica tradita: sed tu
Virgineas rixas, sed tu omnib[us] cura.

Hec Mars, huc teneat communia munera Pallas.

Cum his p[ro]f[ect]is sicut musenibus Venus illi merito baltheum iniunxerunt, sive
cessum discolorim, in quo Suanitas, & Dulcia colloquia, & Benevolentia, &
Blanditia, Suaciones, Fraudes, Veneficiaque includebantur, de quo ita scri-
psit Homerus Iliad. 1.

10

νο, οὐτὶ Τελεφύς λαβεῖται από τοις λαΐσσε,
Πρωτάρος τοῦ διαβλήτη πατέται εἰπεῖν,
Ἐστι δὲ μία φάνησσα, οὐτὶ λυρα, οὐτὶ λογοτεχνίη
Επίφερον, οὐτὶ λαζάρος, οὐτὶ στρατηγός, οὐτὶ γεννήτρια
Sic ait; & lorum cestis de peccatore soluit;
In quo blanditiae plures mortalia corda
Mulcentes inerant, Sermo iucundus, Amorq[ue],
Gratia; quæ mentem falsam dulcedine fucant.

20

Scriptū est ab Herodoto in Melpomene Enaries & Androgynos populos di-
cere solitos se per virgas vaticinandi artem à Venere accepisse, vt
est in his; ubi insuper, agi si dōpīssent, verū apparet utrūq[ue] auctor non dicitur. Fa-
tetur Enaries & Androgyni Venerem sibi a tem vaticinandi tradidisse. Hec
Dea cum amores blanditiæque curaret, ita blanda fuisse dicitur, vt vel inra-
menta eorum, qui per ipsam peierassent, ruderet, vt aletit Tibullus in primo
Elegiarum hoc pacto;

Nec iurare time: Veneris perioria venti
Irrita per terras, & frets longa ferunt.

Hanc Deam finixerunt antiqui in curru vehi, quem alii à cygnis trahi autu-
marunt, vt ait Ovid. lib. x. Metam. his versib[us].

30

V[er]g[ilia] leui currū media Cytherea per auras
Cypron olorinis nondum peruenerat alie.

Idem postea poeta lib. 15. ciudē operis illum à columbis trahi inquit in his;
Perq[ue] leues auras iunctis inuencta columbis

Litus adit Laurens.

Sappho tamen eius currum à passeribus falacissimis aubus trahi finxit,
alii putarunt passeret esse Veneri consecratos; quia τ. φ. vocantur, quo no-
mine aliquando membrum virile vocatum fuit, vt tellatus est Pherecydes.
Tribuerunt illi sagittas præterea, vt significauit Euripides in Medea his car-
minibus;

40

χρυσαν τίθενται τοι,
ιστρη χριστερον τοι τοι,
Nunquam Regina nobis
Ab aureo arcu dimittas
Dulcedine vngens certam sagittam.

Et Iulianus Aegyptius in his;

Aīn ποιεῖσθαι φύματα, δέδομε φύματα,
τίθενται, οὐτὶ διάγεται ποιεῖσθαι.

Vsq[ue] Venus plenam didicit portare pharetram,
Atq[ue] arcus, longè spicula que feriunt.

Atqui

Atquē cum varix essent Veneres, variū fuerunt illarum cultus, & ritus sacrorum: nam Veneri illi, quæ coelestis dicta est, vinum offerre in sacrificiis minime licuit, ut testatur Polemo in illo libro, quem scripsit ad Timaeum his verbis; *εὐραῖτε μὲν τοις τελεταῖς αὐτῆς, τοῖς τέ τοις, τοῖς διάνοιασι, οὐ πρᾶξαι πρίνα Διώνει, πρωτεύει, αὐτοῖς, τοῖς, τοῖς, τοῖς, τοῖς, τοῖς, τοῖς, τοῖς.* Athenienses harum rerum obseruandarum studiosi, & in sacrificiis Deorum faciendis diligentiores ac pii, Nephalia sacra faciunt Mnemosynę, Musis, Aurora, soli, Lunę, Nymphis, Veneri coelesti, quamvis Pythium oraculum posse iussit mel atque liquentia uina, ut dictum est Nymphis offerte, vocata sunt Nephalia illa sacra & sobrietate, quoniam uimum omnis propè intemperantiae fundamentum, in illis nesciretur. tum ligna quoque illa Nephalia dicta sunt, ut sensit Philochorus, quæ neque è genere siccum, neque uitium essent, quæ in sacrificiis Deorum ueretur. Lucianus in Dialogis metrictis uidetur aliam coelestem putasse Venerem, aliam popularrem, quam publicam uocauit, aliam Hortensem: atque publicæ captam candidam matari significat, Hortensi & coelesti iuuençam. Alii tamen putarunt iuuençam, Minetrix mactati oportere, quod illi esset sacra, ut fuit agnus Iunonis, Iudi anser, Veneri columba. Sed Strabo libro nono fuit etiam admissos aliquando fuisse ad Veneris sacrificia scribit. Quod aliud esset ritus popularis Veneris, alias coelestis, testatus est Paulus in Atticis, qui etiam primum Theseum popularis Veneris & Suadelt cultum apud Athenienses induxisse refert. Dicta est Venus à Latinis quod ad omnia ueniat, ut ait Cicero in secundo de Natura Deorum; Que autem Dea ad res omnes ueniret, Venetem nostri nominarunt. Maximam eius potestatem fuisse significauit Sophocles ita in Trachiniis cum semper uictoriā reportet;

Mīxas obīris ā.

Kύρη, ιαπήτριαν δι.

Magnum quoddam robur

Venus, refert uictorias semper.

Idcirco præclarè Leonidas inquit in armatam Venerem frustra illam armati 30
in homines, cum uel Martem ipsum bellorum Deum nuda uicerit, hoc pacto;

Αἴ την ἔτει ταῦτα, τοις χρόνοις οὐκέπινα.

Β' δέ τουτο, τούτο τούτη φέρεια βάρος;

Ἄγαρ τούτην μὲν ἀφίκεται· οὐδὲ λίθον ταῖς.

Καὶ τούτη μέριστη σύνθετη πάλιν ἀστέρας.

Hec Martis sunt arma, Venus cur cingeris istis?

Cur Cytheræa getis tam gravis pondus iners?

Mars est a nuda uictus; cum cellerit ipse

Vel Deus, huc frustra num geris arma viris?

Tanquam eius uires dicuntur esse, ut nullus prope sit Deorum, qui Veneris imperio non cesserit, quæ celo, & terris, & omnibus elementis credita est dominari; quare omnia ab illa produci scripsit Euripus in Coronifero Hippolyto, omnianque illius imperio parere, ut est in his carminibus;

Κύρη μὲν τοῦ φρεστοῦ, τοῦ παλαιοῦ γοῦ.

Δέ τοι μὲν θεοῦ, θεοῖς μετάγενται.

Εἰδὲ τοις τοις, τοις φρεστοῖς τοῦ μέγα

πνεῦμα καλλεται, τοῦ διοῖς καλούμενος;

κατέστι δι εἰδήσι. Εποιει δικαστις

Mythologiae.

221

abduxit amorem, et amata est de venere eam.

et tunc a mortuorum regi fiducia ipsi.

et nunc ipsa regis et uera regis essentia.

Non est Venus ferenda, si multa affuerat.

Cedentibus quae sit benigna, quae leuis;

At si superbum repperit quem, quo putas

Tractauit illum more, qua ue iniuria?

Percutrit aethera illa, rursus in maris

Vndis peterrat; inde nata cuncta sunt.

Hec una Amorem seminauit, huc dedit,

E cuius orti semine omnes adsumus.

10

Idcirco Homerus in hymno in Venerem omnes teras, & uolucres, & anima-

lia, & omnes denique Deos illius ducto gubernari & frustrari inquit in his

carminibus;

Musaeus enimque ipsa tristis amplexuus Aeneas

et apertus, et uerba ducunt ieiunia amplexuus aperte.

namque libidinosus quidam aeternus libens amplexuus,

namque duximus, regi duximus, uirum,

namque te amamus, uulsa tristis, illa tristis.

20

Musa refer Veneris formosæ munia, Diuina

Quæ superis olim teneros immisit amores,

Quæ genus humanum domuit, fictasque uolucres;

Atque teras omnes, quas pascunt æquora ponti.

Quæq[ue] errant campis, quæ latiis illuctibus errant.

Hanc uel Ioue ipso potentiorem esse scribit Theocritus in Europa his uerbis;

Dixit annus ueris in insula, uulsa

et aperte, et prius duximus regi fessa dorcas.

Perdomitus Veneris taculis, lenibus ue sagittis,

Quæ domuisse Iouem ualeat una, Deosq[ue] supernos.

30

Hanc unam denique mundum procreasse, & procreatum nutritare & conser-

uare crediderunt; quem nullo pacto sine Venere opera existimatunt coag-

mentari potuisse, ut ait Orpheus;

namque regi in pectore lato, amplexuus de alioper.

regi amplexuus regi aperte, et amata est tu uerba.

Iacar' amplexuus tui regi leuibus uulcauimus,

E' nesciam, dulcior tu.

Omnia iuxxiisti, per te stane pondera mundi.

Imperitamq[ue] tribus Parcis, atque omnia gignis,

Quæ mate, quæ ex alio late, terramq[ue] percabant.

40

Fabula inutus poete Venerem Adonidis desiderio capiam tulit, qui natus fue-

tat è Rege Cinyra & Myrrha eius filia; q[uod] pastor fuit, ut tellatur Virg. in Gal.

lib. 2. Metam. eo, cum iumentis esset & prævalidus, platinum Venus delecta-

batur, quare eius mortem grauissimè tulit, ut ait Theocritus in Epitaphio

Adonidis, neque ullam tamen de illo stirpem suscepit, cum Anchise con-

grella Aeneam peperit; ex illo celebri Martis adulterio, suscepit Harmoniam;

ut tellatur Heliodus in Theogonia, quam tamen alii Iouis & Electri filiam

fuisse putarunt, & Mercurio suscepit Hermophroditum, ut nomen ipsum si-

gnificat;

gaificat; quod ita ait Ouid. lib. 4. Metamorph. 10
 Mercurio puerum, & dius Cythereide natum
 Naiades Idxis enatriuere sub antris;
 Cuius erat species, in qua materq; paterq;
 Cognosci possent; nomen quoque traxit ab illis.

Concepit Erycem è Bute; vel ut alii maluerunt, è Neptuno; quem Heren-
 les palestra lassoravit, ut ait Iacius. fertur etiam Meligonis fuisse Veneris
 filia. satis est præterea quod Venus Dionysium amauit, quoad indicam ex-
 peditionem militante Venus Adonidis consuetudine fruebatur; mox coro-
 nata redeundi Dionysio occurrente & ipsum coronauit, & rogauit ut se seque-
 retur, quia iam nuphiffet. mox in Lampacum profecta est, quia ibi uellet pa-
 rere, quod gestabat in utero. At Iuno Zeletoya capta illius uterum per do-
 lum concretauit, fecisque ut deformatum puerum pareret, qui ingentia ma-
 xime habet pudenda, quem postea Priapum nominauit, ut ait Posido-
 nius in libro de Heroibus & Demonibus. Non desuerunt qui Quadelam quoq;
 Veneris filiam fuisse dixerint, quæ sententia etiam fuit sapphus. at Heio-
 dus in Theogonia e congressu Martis & Veneris Timorem & Pallorem natos
 esse scribit in his;

per tripp. sub ipsa filia tali dico i. q. 2. 2.

Marti clypeos atque arma secanti

10

20

Alma Venus peperit Pallorem, unq; Timorem.

Suscepit Rhodum filiam præterea e Neptuno, ut sensit Herophilus; quam
 tamen Epimenides Oceani fuisse scripsit. Dicitur & Electryonem & alios
 quinque filios e Sole peperisse. At cum Vulcanum maritum haberet, nul-
 lus ex illo filius commemoratur, cum multis e uariis congressibus, diversisq;
 adulteriis a scriptoribus natos fuisse Veneris acceperimus. Sorrita est autem
 Venus multa cognomina uel a locis, uel conditoribus, uel euentis rerum; nō
 dicta est Salaminia, Acidalia, Paphia, Idalia, Cytherea, Erycina, Gnidia,
 Cyllenia, Melanis, Migonitis, Ascrea, Colias, Epistropha, Ambologera,
 Olympia, Speculatrix, Pontica, & multa alia præterea quæ numerare mihi
 uideatur supernacaneum. multa fuerunt loca, in quibus eximiè Venus cole-
 tur, quorum quedam ita recensuit Ouid. lib. x. M. tam.

Capta uiri forma non iam Cythereia curat

Littora; non alto repetit Paphon æquore cinctam,

Piscofamq; Cuidon, grauidamq; Amathunta metallis.

& Virg. lib. x.

Eit Amathus, eit celata mihi Paphos, atque Cythera,

Idalizq; domus.

30

Et quoniam Venerem rerum omnium genitricem esse diximus superius, nō
 est mirum si ad exprimendam eius potentiam Canachus Sicyonius illam ex 40
 ebore & auro ita fecit, ut capite polum gestaret, atque altera manu papauer
 altera malum punicum, ut scripsit Eratosthenes libro tertio. In huius Dea,
 sacrificiis id moris fuit ut femora uicinarum omnium, præter quam suum
 consecrarent, cum alias partes Sicyonii iuniperi lignis adolerent. uerum cum
 torrentur femora cum illis folia herbe pederotis incendebantur, ut ait
 Paul. in Corinthiatis. Hæc Dea, uelut etiam easteri, sua sacrificia præter-
 mitti non æquo animo ferebat; quare cum Lemnæ mulieres Veneris sacri-
 ficia spreuerint, Dea maximè iram in se concitasse creditur, quod etiam

Hh ii non

Mythologiae.

non impune putantur fecisse. Nam tantum factorem illis excitasse sceminiis
Dea perhibetur, ut a suis maritis contemneretur. Eorum mariti cum bello
aduersus Thraeces per id tempus suscepissent, Iepiusq; captivas inde abdu-
cerent, ac proprias uxores aspernarentur, decreuerunt mulieres homines
omnes per noctem iugulare: atque non id solum fecerunt, sed etiam captivas
una cum illis trucidarunt. deinde ueritatem cum filii adoleuissent patrum
iniurias ulciscerentur, illos etiam ad unum obruncarunt, atque uniuersum
genus de medio sustulerunt. illud autem effectum est ob Veneris indigna-
tionem, quz non leuiter ferre solet neglectum sacrificiorum honorem obliuii
sci, si ab aliquo parvifiat, ut ait Euripides in Hippolyto Coronifero in his;

30 sci, si ab aliquo parvifiat, ut ait Euripides in Hippolyto Coronifero in his;

Πάλιν μὲν τε Βρεταῖον, οὐδὲ αἰώνυμη
Διὰ πειλαῖς αὔχεται, ἔργαντο θέα,
Ἐπειτα πάστοις, τριγύμνων ἀτλαστικῆς
Νάιμον δομή, φατὶς ὅπατος οὐδίκοι,
Τοῦτο μὲν τίσατε τὸ οὐρανόν προσέκατα πάτε.
Σφράγιδας οὖν φρεστοῖς οὐτε κλαῖται πάτε.
Εἴ τε τοῦτο διά τε θεῖον γίνεται,
Τούτοις ταπεινοῖς αἰθρίοις οὐτε.

30 Inter uiros permulta, non ingloria

Venus vocata sum; poli intra circulum,
Pontum ne quisquis incolit, uel terminos
Atlanticos, spectatique solis lumina,
Si me colit, uires, decusque præbeo.
Superbientes rursus in me deprimo.
Hoc est Deis commune, quod mortallium
Honoriibus hortantur, & coli l uiris.

Dicitur huc Dea una cum Iunone & Pallade de forme prestantia contendentes ad Paridis iudicium uenisse, quz cum iudicii Helenæ adulterium ad illū corrumpendum promisisset, uictoriam ex illo iudicio reportauit. Verumento dolosum illud indicium uniuerso Trojanorum imperio posse fuit calamitosum: quoniam stulta sunt omnia iniqua, sed omnium maximè Veneris opera quz fiunt, ut ait Euripides in Troadibus; quippe cum non solum à spuma, sed etiam ab infania Veneris nomen deduci possit, ut est in his carminibus;

Τὰ μῆρα πάντα τέλος αρρενῶν Βρεταῖον.
καὶ νῦν τὸ πλέον αρρενῶν ἄργεν θεῖον.
Mortalibus nam stulta cuncta sunt Venus &
Recteig coepit nomen hoc infania.

Nam cum animorum motus, qui nos ad aliquam deformitatem morum, ali-
30 teque turpitudinem inducunt, maximè uitandi sunt, tum Veneris titilla-
tiones præcipue, omnemq; lasciviam conuenit aspernari; quibus nihil neq;
turpius, neque minus honestum, neque magis calamitosum cuiquam con-
tingere potest. Nisi quis se hominem esse uerē audet dicere, quem se ei-
franata illa belluarum libidine in Venerem rapi patiatur? omnium fani uo-
luptatum, quibus homines uexantur, maxima & desertima est libido rei Ve-
neris, quz opes dilapidat, obest memoriz, nim oculorum labefactat, flum-
machum frigidorem & imbecillitatem efficit, cum uim illam semen geni-
tiale secum ducat, qua cibos in stomacho concoquitur; ex quo plurima re-
rum

rum redundantium copia sit, malorumq; humorum abundantia in stomacho procreatur. Praeciarum est igitur illud medicorum preceptum, semperque ad seruandam sanitatem in ore habendum; V E S C I citra satietatem; IMPIGNUM esse ad laborem; VITAle semen conseruare; Res esse saluberrimas. Quare scire dictum est ab eo poeta;

*... et, sed tibi amissi, sed et uspius ipsi,
et ut puerus natus sit, de dicitur.*

Vina, lauaca, Venus, mortalia corpora frangunt:
Et citius Ditis Tartara adire iubent.

Quod si vehemens sit Veneris pruritus & titillatio; facilis sunt, & omnibus eiusce rei remedia, vietus moderatio in primis; vnde pectinare illud defluxit; sine Cerere & Baccho friget Venus. Neque id parum confert mandatum medicorum secundum, quod etiam ita recitat Ovid. in lib. de Remedio Amoris;

Ocias si tollas, periere Cupidinis arcus.

Memorix prodidit Plutarchus in Symposiis problematis rutam quoque, quam *αγριον λαβετε τη μεσημβριαν* vocarunt, non mediocriter conferre ob initia illi à natura siccitatem, quam habet propter vim caloris. Nam genitale semen cogit & coagulat, quare etiam de illa ita scripte Ovid. de Remedio;

Veilius fumes acuentes lumina rutas.

Prodest lactucarum etiam virus ad sedandam Venerem ob natura frigus. Id autem significare voluerunt antiqui poete, qui mortuum Adonim inter lactucas i Venere depositum fuisse inquirunt. Scriptit præterea Nicandri enarrator cunile vsum, cum illa frigida sit, Venerem sedare, quare in Thesmophoriis, in quibus sacrificiis caitos esse sacerdotes & adeuntem populu oportebat, ut scripsit Hegesander, herba illa substernebatur. Fuerunt etiam loca huic rei accommodata, sicut Silemnus fluvius non procul à Patris, ut refert Paus. in Achalcis, in quo virti vel feminæ locæ priscorum amorum obliuiscabantur. & Sappho apud Ovid. sublimem esse locum apud Nicopolim in Leucadia inquit, è quo se in mare præcipitantes, amoris obliuiscabantur: sic .n.inquit, Constitit, & dixit, quid nunc non ignibus xquis

Vretis? Ambracix est terra petenda tibi.

Phœbus ab excelsio quantum patet aspicit xquor,
Aetrum populi, Leucadiumq; vocant.

Hinc se Deucalion Pyrrhæ succensus amore
Misit, & illæso corpore pressit aquas.

Nec mora iussus amor fugit latissima metu
Pectora; Deucalion igne leuatus erat.

Hanc legem locus ille tenet; pete protinus altam
Leucada; nec faxo desiluiscere time.

Hoc oīum remedium ultimum, & non nisi furiosis hominibus adhibendū censetur, ut ē præcipiti loco in mare nō sine maximo periculo desiliant. Quintus Cicero etiam libro quarto Disputationum Tusculanarum meminit de hoc loco, utpote ē quo multi se præcipitanter, qui modum igitur vitio quærit, similiter facit, ut si posse poterit eum, qui se ē Leucade præcipitanter, sustinere se cum velit. Huic Deus rosa & myrtus arbor consecrata fuit, quoniā *vraque planta eximiam præ se fecit pulchritudinem; rosa inter flores scilicet, myrtus inter arbores, ut ait Paulianus in posterioribus Eliacis, & Virg. Arglog. septima;*

Populus

Mythologiae

Populus Alcidæ gratissima, vitis Iaccho,
Formosæ Veneti myrtus, sua laures Phebo.

Non defuerunt tamen qui myrtum sacratum esse Veneri putarint, quod illa ornata Venit sit ad iudicium de forma cum Deabus protecta, atque victoriâ reportarit, quod innuit Nicand. in Alexipharmacis in his;

Præterea Dityanna tua est ex arbore ramos
Aspernata; tuam nec expicit luno coronam.

Quod Venus Idæs est illa in montibus olim
Compta comitas, ubi de forma contentio nata est.

Huic Deæ Gratia dicuntur esse dicat, quod nihil illi ignarus faciat: nam cù pomum à Paride esset expensa Hymenæ, & Cupidinem, & Amores, & Gratiæ insit aduocari, ut ait Pausanias. Quas etiam Veneris & Liberi patris filias quidam dixerunt. Atque hæc ea ferè sunt, que de Venere ab antiquis scriptoribus tradita sunt: nunc quid eæ significant perquiramus. Nihil est autem aliud Venus, quam occultum coitus desiderium à natura insitum ad procreandum, quod nos non inepit ut arbitror, alicubi ita expressimus illâ amorem appellantes;

Nil amor est aliud Veneris quam parua voluptas,
Quæ simul expleta est, inficit ora rubor.

Et Lucretius libro quarto;

Sic igitur Veneris qui telis accipit ictum,
Sive puer membris moliebribus hunc iacula tur,
Seu mulier toto iactans e corpore amorem:
Vnde feritur, tò tendit, gestitq; coire,
Et iacere humorem in corpus de corpore ductum.
Nanq; voluptatem praesagit multa Cupido.

Hæc Venus est uobis: hinc ductum nomen Amoris.

Est autem permagnum huiuscæ rei argumentum, quod omnia verno aeris tempore ad procreationem excitantur, quippe cum idem poeta Zephyri auram suauissimam Veneris nuncum appellarit, ut in his ait idem poeta;

It ver, & Venut, & Veneris prænuntius ante
Pennatus graditur Zephyrui vestigia propter.

Nata esse dicitur: è spuma maris, quoniam semen genitale animalium nihil est aliud, quam spuma sanguinis, & supernatans, ut est in secundo de Generatione animalium apud Arillo quare locus datus est fabulæ, quod è spuma genita sit. Venerem amorum Deam credidit Lactancius putatam, quia leuæ fuerit, quæ prima meretricia artem instituit. Ducentur vero similia similius desiderio, ut canes & canini, equi equorum, leonatum leones: quoniam dissimilium formarum prius nulla est inter se coniunctio. Efficit illud ipsum naturæ duos, quæ spectra quadam à valde diversi abhorrentis indidit singulis animalibus, ut irritum & inutilem coniunctionis laborem deuident. Ut enim è magnopere differentibus arteribus fusculos arbores non recipiunt, ita neque matrum formæ plurimum differentium congregatu delectantur.

lectantur. Nam tametsi viperc anguillarum attritu demulcentur, canesque luporum coniunctionem non omnino respaunt, cum è similibus propè corporibus simile semen profundatur, quod plurimum confert ad procreationē; tamen ex anguillis & auibus, aut dissimilibus plurimum animalibus, nihil nascetur, si coitum agatur: quare è consimilibus omnino aut parum differentibus fieri debet & solet generatio. Sunt igitur in singulis animalibus spiritus quidam ad conciliandos amores præpotentes, quibus temperies actis pro linea citoque eoruendem spirituum alii ad id munus tardiores sunt, ali promptiores & magis ingeniosi: quare accidit aliquando ut mas feminā vel non virilam amauerit, aut marem femina. Alii naturam sapientissimam rerum harum parentem similem & animorum & temperamentorum conciliatricem crediderunt, quix radios quosdam occultos ē tuto corpore nutrere, quos tamen alii ex oculis manare maluerunt, atque alterius animum percutere, atque illum, qui sit ictus, conuerium eō unde percussus fuit, quan dam voluptatem diuinanter, & quan presentem, similiisque coniunctionem appetentem, in eius desiderium delabi, quod desiderium Amor, & proprio nomine Cupido appellatur. Cum tamen eueniat aliquando ut ex altero tantum illi radios manent, cum ad scopum ob dissimilitudinem ha peruenire non posse, nullam se facere impressionem sentiunt, quare neque ita intenduntur, neque sunt diurni, & a suscepso negotio facile recedunt. Nihil enim natura fructu fieri diutius patitur. Et igitur Venus voluptas illa, quam animus è similem coniunctione futuram præsentit, quare Dea credita est conciliandorum animorum. Alii motum illum animorum, qui sic ab ipsa natura per aeris temperiem, Venerem rocamunt. Quod nata sic ē spuma, ut diximus, illud sit, quia ex parte sanguinis genitale semen secerneatur: cuius rei indicium est, quod non minus stomacho, & memorie & aciei oculorum obicit virus Veneris, quam venarum incisio. Alii natam è Iove & Dione crediderunt, quoniam cupiditas procreandi ē calore concipitur, & ex illa materia, qua est inferior, nam Dione corruptibilis vniuersa materia nominari potest elementorum. Qui Cœli & Diei filiam tradiderunt, iū cum Theologia Christianis confenserunt: quoniam cum Deus omnipotens celum & lucem & sidera crealit, mox rebus omnibus imprimendi amoris ad procreandum illis viam addidit, quare creatis animalibus & herbis statim inquit, crescite & multiplicamini. Hæc eadem causa fuit, cur fuerit prefecta nupti. Hæc ritis amica dicta est, vel quia per latitudinem amor conciliatur, vel quia cum maximè vigent animalia, cum apta sunt generationi, quod efficit aperi elementorum symmetria: qua etiam ratione dicta est vox Vulcani. Hanc in adulterio cum Marte deprehensam ac retibus implicatam Vulcanus radendam exposuit, neque, ut inter homines lex Iulia de adulteriis permittit, interfecit, vel quia fieri non poterat: ut Diis occiderentur, vel quia tam crudelē facinus committere turpe iudicavit, parumque viru bono, ne dum Deo conueniens, cum vanam & temerarium illam esse hominum opinionem conaretur demonstrare, quoz apud vulgus increbuit, quod libidinosæ uxoris lascivia viri boni existimatio & integritas possit contaminari. Nemo enim alienorum peccatorum processus dare meritum debet. Proclate igitur statutum fuit, apud Lacedamonios, ut adulterorum, si qui deprehensi fuissent, pudēde partes publice in foce pentuorem silicaretur, deinde ad quoddam tempus ex agro Lacedamoniorum exularent. Dicitur vulnerata

faſe

Mythologiae:

fuisse à Diomede, ut est apud Homerum; quoniam illi, quorum in ortu Venus dominatur, facie sunt decora, animo elato, volupatibus dediti; et corpora debilia & rei bellicae minime accommodata; quare cum illa in ortu Paridis dominata fuisse, ita inquit Ovid. in epist. Helenæ;

Apro magis Veneri, quam sicut tua corpora Marti;

Bella gerant fortis; tu Paré semper ama.

Hectora quem laudas pro te pugnare iubeto.

Huic Deę non conuenire aliorum Deorum officia dixit Iupiter, cum singuli Diū singulis officiis sint præfecti; quia nulla est tanta potentia, que per se

10 satis valida sit, nulliusque alterius indigeat auxilio. Hoc enim maxime faciebat ad deprimēdam mortalium arrogantiam & temeritatem, cum vel Diū ipsi non omnia posse, sed mutuis auxiliis indigere, dicerentur. Fabulari præterea sunt antiqui Venerem amantium periuria ridere, quia illi qui aliquo insigni animorum motu ad hæc res concitantur, non sunt sui compotes, sed ex affectu, quod fert impetus, rapiuntur. Nihil enim differt his rebus deditum lurare, ac si quis insanus se cum ratione in posterum velle insanire iurauerit; quippe cum uterque horum quod fert impetus, at non quod ratio, trahatur. Dixerunt præterea Veneris currum ab oloribus trahi, quia mundities & corporis ornatus mirificè confert ad amorem conciliandum: est enim omnib[us] ferè

20 autum candidissima & maxime munda olor. alii tan[tem] ob salacitatem colubas ac passeris illius currum trahere sinixerunt. Atque cum tres esse Veneres dicantur, diversi erunt & Amores sive Cupidines illarum filii. Illa quæ celestis est Venus appellata sive Vrania, purum significat, & sine corporis cupiditate, amorem; qualis est erga Deum & patriam & viros bonos ob ali quam virtutem, aut erga benementos: qui amor celestis, & purus, & diuinus, cum humana labe careat, potest appellari. Popularis Venus naturæ coniunctiones animalium querit. At Venus cognomento Apollraphia, dicta fuit ab Harmonia; cni etiam erexit templum, quia cum multa turpiter per nefarios congressus fieri apud barbaros animaduertisset, leges ad coercendas cupiditates paru honestas tulerit, & de stupri incestis homines auerteret, ut nomē ipsum significat. Atque cum celestis illa Venus, non, nisi ab animo temperatissimo procedere possit, merito in eius sacrificiis obseruatum fuit ab antiquis ne vinum omnium deliramentorum, omnisque intemperantie causæ, efficeretur. Illa Venus, quæ popularis est, neque vinum neque tumultuam reicit, cum vulgi & turbulentorum motuum multitudinis Dea sit. Hanc Venetrem, cum ex aeris tempeste gignatur, omniaque animalia ad procreandū impellat, rerum omnium procreaticem dixerunt antiqui, cum illa sit præcipue verni temporis benignitas, quam ita expressit Virg. in 1. Georg. lib.

Ver adeo frondi nemorum, ver vtile sylvis.

Vere tument terræ, & genitalia semina poscunt.

Tum pater omnipotens fecundis imbris Aether

Coniugis in gremium latræ descendit, & omnes

Magnus alit magno commissus corpore fetus.

Auia tum resonant auribus virgulta canoris.

Et Venerem certis repetunt armenta dibus.

Paruit alius ager, Zephyrique cepentibus auris.

Laxant arua sinus. superat tener omnibus humor.

Nam physicas rationes in his complexus est Virg. quibus efficitur ut eo tempore

pore precipue animalia in Venerem concitentur; quam rem ita mira quadam
poetica suauitate etiam Lucretius cum de Venere loquitur, complexus est;
Aeneadum genitrix, hominum Diuumq; voluptas
Alma Venus; oculi subter labentia signa,
Quæ mare nauigerum, quæ terras frugiferentes
Concelebras; per te quoniam genus omne animantium
Exortur, vitesq; exortum lumina solis.
Te Dæz, te fugiunt venti, te nubila cœli;
Aduentuq; tuo lassus tibi dædala tellus
Submittit flores, tibi rident æquora ponti,
Paccatumq; niter diffuso lumine cœlum.
Nam simulæ species pæfecta est verna diei,
Et referata viges genitabilis aura Fauoni,
Aeris primum volucres te Diua, cuumq;
Significant initium percussæ corda tua vi.

At grauissimus & suauissimus scriptor Euripiides multò etiam clarius de-
monstravit rerum omnium procreationem ex elementorum esse symmetriæ;
atq; vim illam siue diuinā quæ nascitur ē motu cœlestium corporum, siue na-
turalem vocemus, quæ facit ut in hanc committionem clementia ipsa dedu-
cantur, vel potius deducit, Venerem appellavit, quā ita de se dicentem in-
troducit, ut apud Athenæum illa carmina latina fecimus, cum variis simis &
multis occupationibus distracti codice tempore, & nuper post longum inter-
vallo temporis ad libros reuersi, opus illud omnium sanè difficultimum &
corruptissimum latinum facere conaremur,

Non sentis ipse quanta sit Venus Dea?
Nam nec referre, nec queas metirier,
Sit quanta, quantum possit in mortalibus.
Te nutrit ipsa, meq;, & omnes hæc viros.
Considera: sermone ne solo scias,

Enucleabo robur ipse te Dæz.
Amauit imbre terræ: cum siccum solum est,
Non est fera squallore, poscitq; humidum.
Amarq; cœlum pluribus plenum imbris
Ob hanc Deam terris deorsum cedere.
Vbi duo miscentur ista, vnumq; sit,
Nascuntur inde cunctæ quæ nos nutritur:

Ob quæ vires, vigetq; via mortaliom.

Hanc Deam iure Adosim amasse dicunt, qui Adonim solem esse arbitratæ
sunt: quoniam sine vi solis, nulla esset Venus. Hunc per brumam extingui
dicunt, quia cessat eo tempore hebarum, & rerum multarum generatio. nam
cum sol obœulos angulos facit, minor sit eius virtus, ac frigori sunt omnibus
naturæ actionibus maxime aduersaria. Nam cur illum mortuum inter lactu-
cas depositus? propter frigus hyemis nimitem atq; per id tempus siebant sa-
era Adonia: cui fabulæ addiderunt per Adonia fluvium Adonim vocatum
& Libano monte defuentem sanguinolentum fluere solitum. Addiderunt &
Gearias illi filias, quæ cœlesti conueniunt, ob debitam omnibus bonis libera-
litatem. Hacum una auersa est, cum dux Venerem respiciant, quia liberalis
& magnanimi eū maiori mensura reddere, quam acceperit. Sorores illæ di-
cuntur

Mythologiaz.

cuntur manibus implicitis se tenere invicem, virginesque esse, & ridentes; quia nulla spē motos oportet dici liberales, cum mercatores sint potius qui ob aliquam spēm benefaciunt. atque quæ in aliquem extat beneficentia, tūdemum grata est, quæ ex hilari animo, minimeque inuitio aut renitenti procedit. traditum est in fabulis Venerem iudicatam à Paride fuisse pulchriorē Iunone ac Pallade, quia multò sunt plures qui corporis voluptates, quam qui animi; qui uirtus, quam qui uirtutē: qui turpitudinem, quam qui gloriam sectantur. nam multi fuerunt qui dignitatem, qui honores, qui gloriam, qui præclaras gerendarum rerum opportunitates pro impiis uoluptatibus reliquerunt; & amplissimas opes in eas profuderunt, qui tandem facti omnium hominum infelicissimi propter libidinem in maximas miserias sunt delapsi. At vero quid sit Venus, & quas vires illi antiqui præbuerint, & quæ de illa fabulosē dicebantur, iam fere explicauimus, quo in negotio siquid reliquum est, id in Cupidine eius filio pertractabitur.

De Cupidine.

Cap. XLIIL

DE Cupidine nesciō, quibus ortus sit parentibus, nō parua dubitatio est apud scriptores: quoniam alii unum esse Cupidinem, alii plures lenstrunt. Plato in Symposio Phædrum inducit ita de Cupidinis origine dicentem; οὐ μέν διλέγεται ἐπειδὴ διαμαρτύρεται τοῖς διοῖς, πειλαζόμενος τοῖς αἰλαῖς, οὐδὲ εὐτὰ διατάσσεται. τὸ δόγμα τοῦ αριστοτελοῦ διαφέρει τοῦ πλάτωνος, εἰπεν γάρ τοι τοῦ πλάτωνος τοῦ αἰλαίου οὐδὲν αἴσθηται τοῦ αἰλαίου, εἰπεν δέ τοι τοῦ αἰλαίου. Quod magnus Deus sit, & hominibus, deisque admirabilis Cupido, id iam compertum est sibi cum in aliis, tum in his quæ ad eius originem spectant præcipue. Neque enim me præterit esse quidpiam præclarum inter antiquissimos Deos recenseri. Cupidinis autem parentes neque sunt, neque ab ullo uel priuatorum, uel poctarum fuisse dicuntur. Hesiodus in sua Theogonia uidetur Amorem sive Cupidinem ante omnia ex illa informi materia, quæ chaos dicta est, in lucem eduxisse, cum ita scribat;

Ἐντούτῳ οὐρανῷ χάος γίνεται, μέτερα πάντα
Ταῦτα δύσηππον παρατίθει δραπετεῖσι
Αἴσθηται, οὐ γάρ τοι εἴπειν τούτα πάντα.
Τέρπαρι δίρηστα μοχχού χειρὶς αἴρεταισι.
Ωντούς δέ καλλίστα διατάσσεται διοῖς,
Δυσπάλαι, παρατίθεται, παρατάσσεται
Δύρηστα διοῖς τοῖς, οὐδὲ τινῆσσα διοῖς.
Ante chaos natum: superum firmissima sedes
Inde solum terræ latet: tum tartara nigra
Intra adytum terræ, & Ierila claustra baratri.
Inde ortus superos inter pulcherrimus omnes
Dulce Deum, pariterque uirum, gratumq; Cupido
Solamen, qui corda domat, mentesq; feroceſ.

Nam statim post terram natum esse Cupidinem inquit, eumq; eduxit ex illa informi materia. ac Aristophanes in Aulibus Noctem Zephyrium ouum perisse scribit, ē quo natus sit Cupido, qui cum chao nullus omne Deorum genus ex illo excitauerit; ita vero se habent carmina Aristophanis;

Ζεῦ δέ, οὐδὲν τι πάθειν μήκει περιττός, οὐδὲ τέρπαρι δερός.